

Prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău
Judecător: S. Stratan
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu

Dosarul nr. 3ra-973/17

D E C I Z I E

06 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Iulia Sîrcu,
Maria Ghervas, Luiza Gafton,
Mariana Pitic, Ion Druță

examinând recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției al
Ministerului Afacerilor Interne,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Hlopețchi Igor
împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General de Poliție,
intervenient accesoriu Terenti Afanasie privind contestarea actului administrativ,
restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu,
repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de asistență juridică,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2017, prin care au fost
respinse apelurile declarate de Gruia Andrei reprezentant al Inspectoratului
General al Poliției și intervenientul accesoriu Terenti Afanasie și a fost menținută
hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 02 decembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 28 mai 2014 Hlopețchi Igor a depus o cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Afacerilor Interne (în continuare MAI) și Inspectoratului
General de Poliție (în continuare IGP) privind contestarea actului administrativ,
restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu,
repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea acțiunii a indicat, că este fost angajat al Ministerului Afacerilor
Interne, exercitând până la momentul concedierii funcția de Comisar adjunct al
Comisariatului de Poliție Buiucani.

Indică, că la data de 22 mai 2014 prin ordinul nr. 91 ef. privind încetarea
serviciului, a fost încetat contractul individual de muncă dintre colonelul de poliție
Hlopețchi Igor și Ministerul Afacerilor Interne, în baza art. 47 alin. (1) lit. f) din
Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, în legătură cu
lichidarea subdiviziunii Poliției sau cu reducerea statelor de personal, dacă
polițistul refuză transferul într-o altă funcție.

Menționează, că actul administrativ indicat supra este ilegal, deoarece la data

de 04 ianuarie 2013 a fost preavizat despre faptul că, funcția deținută urmează a fi redusă, ulterior, după expirarea a 2 luni din momentul comunicării preavizului, a continuat să exercite activitatea în unitatea de poliție a sectorului Buiucani, exercitând funcțiile specifice corpului de comandă a unității, iar după scadența termenului de preaviz, ordinul cu privire la reducerea unității nu i-a fost adus la cunoștință, în consecință, a continuat să exercite atribuțiile de serviciu, obținând remunerații și alte drepturi salariale pentru munca prestată.

Invocă, că la data de 28 martie 2013 prin ordinul nr.81 al Inspectoratului de Poliție Buiucani al Departamentului de Poliție mun. Chișinău, a primit o indemnizație bănească pentru luna martie, potrivit actelor de ordine internă, se atestă existența raporturilor de serviciu post factum preavizării, astfel, potrivit listei colaboratorilor membri ai grupei operative de anchetă pentru 06 martie 2013, precum și listelor privind repartizările pentru zilele de 06.03.2013, 11.03.2013, 22.03.2013, 26.03.2013, 03.04.2013, 09.04.2013, 11.04.2013, reclamantul a fost admis în muncă, exercitând atribuțiile funcționale de conducere.

Afirmă, că existența raporturilor de muncă în cadrul Inspectoratului de Poliție a Departamentului de Poliție mun. Chișinău, se probează inclusiv și prin Registrul evidenței deplasărilor în timpul zilei de lucru a colaboratorilor din cadrul unității de poliție a sectorului Buiucani, respectiv, prezintă reclamantului în cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani al Departamentului de Poliție mun. Chișinău se confirmă prin înscrisurile din registrul indicat supra.

Relevă, că existența raporturilor de muncă dintre reclamant și Inspectoratul General de Poliție se mai confirmă și prin corespondența cu Șeful Inspectoratului General al Poliției, astfel, la data de 29 martie 2013 reclamantul a depus un raport pe numele șefului Inspectoratului General de Poliție, prin care a solicitat permisiunea de a părăsi garnizoana mun. Chișinău în zilele de odihnă, începând cu data de 30 martie 2013 până la data de 31 martie 2013, demers acceptat și contrasemnat de șeful Inspectoratului General de Poliție.

Sușține, că la data de 19 aprilie 2013 a depus un alt raport pe numele șefului Inspectoratului General de Poliție prin care a solicitat permisiunea de a pleca peste hotarele Republicii Moldova, demers acceptat și contrasemnat de șeful Inspectoratului General de Poliție.

Consideră, că funcția de șef-adjunct al subdiviziunii de poliție a sectorului Buiucani, mun. Chișinău, ocupată de reclamant, nu a fost lichidată, ci a fost redenumită și substituită prin funcția de șef-adjunct al Inspectoratului General de Poliție Buiucani al Departamentului de Poliție mun. Chișinău, așadar, reclamantul sugerează că funcția de comisar-adjunct al subdiviziunii de poliție a sectorului Buiucani este identică cu funcție de șef-adjunct al Inspectoratului de Poliție Buiucani, ori atribuțiile și obligațiile funcționale au rămas aceleași.

Expune, că după data de 05 martie 2013, ulterior operării modificărilor în statele de personal, reclamantul a continuat să activeze în cadrul corpului de comandă a unității de poliție a sectorului Buiucani, adică în cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani al Departamentului de Poliție mun. Chișinău, astfel, a exercitat în continuare funcția de șef-adjunct al subdiviziunii polițienești din cadrul sectorului Buiucani, mun. Chișinău, fiind acceptat și admis în mod tacit de către factorii de decizie din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Indică, că în baza prevederilor art.58 alin.(3) Codul muncii, în cazul în care contractul nu a fost perfectat în formă scrisă, acesta este considerat a fi încheiat pe o durată nedeterminată și își produce efecte din ziua în care salariatul a fost admis la muncă de către angajator sau de către o altă persoană cu funcție de răspundere din unitate, abilitată cu angajarea personalului, dacă salariatul dovedește faptul admiterii la muncă, perfectarea contractului individual de muncă în formă scrisă va fi efectuată de angajator ulterior, în mod obligatoriu, iar la emiterea actului administrativ au fost încălcate prevederile art. 88 Codul muncii.

Menționează că ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 71 din 28 februarie 2013 privind aprobarea noilor state de organizare nu a fost adus la cunoștință reclamantului, la emiterea actului contestat au fost încălcate prevederile art.88 alin. (1) lit. b) Codul muncii, sau, angajatorul a emis ordinul cu privire la preavizare în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal cu o întârziere de 1 an și 2 luni din momentul emiterii ordinului cu privire la reducerea numărului sau a statelor de personal, totodată, au fost încălcate prevederile art.88 alin. (1) lit. g) Codul muncii, ori pârâții nu au prezentat în modul prevăzut de lege agenției pentru ocuparea forței de muncă informațiile privind persoanele ce urmează a fi disponibilizate.

Relevă, că au fost încălcate prevederile art. 88 alin. (1) lit. h) Codul muncii, sau angajatorul nu a obținut acordul organului sindical pentru concediere, au fost încălcate prevederile art. 183 Codul muncii, ori după reorganizarea organelor afacerilor interne pârâții nu au ținut cont de faptul că reclamantul are o calificare și productivitate a muncii mai înaltă.

Precizează că deține studiile și specializarea necesară pentru exercitarea funcției, are cea mai mare vechime în muncă în cadrul unității respective, însă nu s-a ținut cont de faptul că reclamantul are obligații familiale și întreține mai multe persoane, că în familia acestuia nu sunt alte persoane cu venit de sine stătător, precum și faptul că acesta are mai multe stimulări pentru succese în muncă și nu are sancțiuni disciplinare, pe când persoanele care au fost menținute în corpul de comandă al Inspectoratului de Poliție Buiucani au sancțiuni disciplinare.

Menționează, că potrivit textului Legii cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului nu ține de competența Ministrului Afacerilor Interne de a angaja sau de a concedia personalul Inspectoratului General al Poliției, ordinul cu privire la încetarea serviciului în poliție nr. 91 ef din 22 mai 2014 a fost semnat de către Ministrul Afacerilor Interne, prin ce a fost încălcată competența la emiterea actului privind încetarea serviciului în organele Inspectoratului General de Poliție, iar prin neachitarea plăților salariale precum și prin concedierea ilegală i s-a cauzat și un prejudiciu moral considerabil, ori s-a aflat într-o situație de inferioritate și rușine, fiind lipsit de sursa de existență și de posibilitatea de a-și întreține familia, astfel, reclamantul pretinde cu titlu de prejudiciu moral, suma de 15 000 lei.

La data de 23 septembrie 2015 în ședință de judecată, reclamantul a depus cerere de concretizare a pretențiilor din acțiune, solicitând anularea pct. 1 din ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 91 ef. din 22 mai 2014, în partea încetării contractului individual de muncă, restabilirea în funcția anterior deținută, obligarea Inspectoratului General de Poliție de a încheia contractul individual de muncă cu reclamantul pentru funcția de șef-adjunct al Inspectoratului de Poliție

Buiucani al Direcției de Poliție a mun. Chișinău, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, și anume pentru perioada 24 mai 2014 până la data de 18 iulie 2014, în sumă de 10 486,66 lei, și pentru perioada dintre 19 martie 2015 până în prezent, în sumă de 35 855,08 lei, repararea prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5 500 lei (f.d. 115, volumul III).

Prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 28 septembrie 2015 Terenti Afanasie a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu din partea pârâților (f.d.152, volumul III).

La data de 02 noiembrie 2015 în ședință de judecată, reclamantul a depus cerere de concretizare a pretențiilor din acțiune, prin care a indicat că, deoarece cu trecerea timpului valoarea acțiunii s-a majorat, ținând cont de faptul că reclamantul este îndreptățit la adjudecarea plăților salariale, solicită admiterea cererii de chemare, anularea pct. 1 din ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 91 ef. din 22 mai 2014 în partea încetării contractului individual de muncă, restabilirea în funcția anterior deținută, obligarea Inspectoratului General de Poliție de a încheia contractul individual de muncă cu reclamantul pentru funcția de șef-adjunct al Inspectoratului de Poliție Buiucani al Direcției de Poliție a mun. Chișinău, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, și anume pentru perioada 24 mai 2014 până la data de 18 iulie 2014, în sumă de 10486, 66 lei, și pentru perioada dintre 19 martie 2015 până în prezent, în sumă de 43 483,82 lei, repararea prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5 500 lei (f.d. 157, volumul III).

La data de 11 februarie 2016 în ședință de judecată, reclamantul a mai depus cerere de concretizare a pretențiilor din acțiune, solicitând admiterea cererii de chemare în judecată în redacția următoarelor pretenții: anularea pct. 1 din ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 91 ef. din 22 mai 2014 în partea încetării contractului individual de muncă, restabilirea în funcția anterior deținută, obligarea Inspectoratului General de Poliție de a încheia contractul individual de muncă cu reclamantul pentru funcția de șef-adjunct al Inspectoratului de Poliție Buiucani al Direcției de Poliție a mun. Chișinău, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, și anume pentru perioada 24 mai 2014 până la data de 18 iulie 2014, în sumă de 10486, 66 lei, și pentru perioada dintre 19 martie 2015 până în prezent, în sumă de 73 215,98 lei, încasarea prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5 000 lei (f.d. 189, volumul III).

Ulterior, la data de 30 septembrie 2016, în ședință de judecată, reclamantul a depus cerere de concretizare a pretențiilor din acțiune, solicitând admiterea cererii de chemare în judecată în redacția următoarelor pretenții: anularea pct. 1 din ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 91 ef. din 22 mai 2014 în partea încetării contractului individual de muncă, restabilirea în funcția anterior deținută, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și anume pentru perioada 24 iunie 2014 până la adoptarea hotărârii, încasarea prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5 500 lei (f.d. 65, volumul IV).

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 02 decembrie 2016 s-a admis parțial acțiunea. S-a recunoscut drept ilegal și s-a anulat pct. 1 din ordinul

MAI nr. 91 ef. din 22 mai 2014 în partea încetării contractului individual de muncă încheiat cu reclamantul Hlopețchi Igor, cu restabilirea acestuia în funcția deținută anterior concedierii, de șef-adjunct al Inspectoratului de Poliție Buiucani al Direcției de Poliție a mun. Chișinău a IGP. S-a încasat în beneficiul reclamantului Hlopețchi Igor din contul Inspectoratului General al Poliției salariul pentru absența forțată de la serviciu, începând cu 24 iunie 2014 și până la repunerea efectivă în funcție. S-a încasat în beneficiul reclamantului Hlopețchi Igor din contul Inspectoratului General al Poliției suma de 8 000 lei (opt mii) cu titlu de prejudiciu moral suferit. S-a încasat în beneficiul reclamantului Hlopețchi Igor, solidar, din contul Inspectoratului General al Poliției și Ministerului Afacerilor Interne suma de 5 000 (cinci mii) lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. S-au respins pretențiile formulate către Ministerul Afacerilor Interne privind încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și prejudicial moral suportat, ca nefondate (f.d.134 - f.d.150, volumul IV).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2017 au fost respinse apelurile declarate de Gruia Andrei reprezentant al Inspectoratului General al Poliției și intervenientul accesoriu Terenti Afanasie și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 02.12.2016 (f.d. 208- f.d. 237, volumul IV).

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 12 iulie 2017 în termenul prevăzut de lege, Inspectoratul General al Poliției al MAI a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2017 și a hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 02 decembrie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că atât instanța de apel cât și instanța de fond la examinarea cauzei nu au stabilit pe deplin circumstanțele care au importanță pentru judecarea cauzei, concluziile instanțelor de judecată fiind în contradicție cu materialele cauzei. La fel, indică recurentul că instanțele de judecată incorect au apreciat probele anexate la materialele cauzei. Consideră recurentul că deși Hlopețchi Igor a fost concediat din funcția de comisar adjunct al CPS Buiucani al CGP mun. Chișinău, instanțele inferioare incorect au obligat Inspectoratul General de Poliție să-l restabilească în funcția de șef-adjunct al IP Buiucani al DP mun. Chișinău al IGP al MAI. În viziunea recurentului, între IGP al MAI și Hlopețchi Igor nu au existat relații de muncă.

La 07 august 2017 intimatul Hlopețchi Igor a prezentat referință pe marginea recursului depus, completată la 25 septembrie 2017, solicitând declararea acestuia fiind inadmisibil.

La 08 septembrie 2017 Ministerul Afacerilor Interne a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitând admiterea acestuia.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 13 septembrie 2017 recursul Inspectoratului General al Poliției al MAI a fost declarat admisibil.

Examinând argumentele invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC „*Instanța, după ce judecă*

recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs”.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

Din materialele cauzei rezultă că Hlopețchi Igor în temeiul contractului individual de muncă nr. 015307 și-a început activitatea în calitate de comisar adjunct al CPS Rîșcani al CGP mun. Chișinău (f.d. 22-23 vol. I).

Prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 91 ef. din 22 mai 2014, s-a încetat contractul individual de muncă încheiat cu colonelul de poliție Hlopețchi Igor, comisar-adjunct, șef al Serviciului personal și educație al CPS Buiucani al CGP mun. Chișinău, în temeiul art. 47 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 (f.d. 17-18 vol. I).

Studiind actele judecătorești contestate, Colegiul reține că atât instanța de apel cât și prima instanță au decis asupra repunerii reclamantului Hlopețchi Igor în funcția de șef-adjunct al Inspectoratului de Poliție Buiucani al Direcției de Poliție Chișinău, deși prin ordinul contestat, dânsul a fost eliberat din funcția de comisar-adjunct, șef al Serviciului personal și educație al CPS Buiucani al CGP mun. Chișinău.

Conform art. 89 alin. (1) din Codul Muncii *„Salariatul transferat nelegitim la o altă muncă sau eliberat nelegitim din serviciu poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu - prin hotărâre a instanței de judecată”.*

Având în vedere norma legală enunțată, Colegiul reține că în cazul în care salariatul a fost concediat fără un temei legal sau cu încălcarea ordinii de concediere stabilite, acesta urmează a fi restabilit în funcția deținută anterior concedierii. Totodată, Colegiul reține că o asemenea subdiviziune precum Comisariat și o asemenea funcție precum comisar-adjunct după reforma instituțională și organizatorică a Ministerului Afacerilor Interne, nu mai există.

La fel, în conformitate cu art. 432 alin. (4) CPC, *„Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului”.*

Studiind decizia contestată în raport cu materialele cauzei, Colegiul constată că instanța de apel a examinat superficial cauza dedusă judecării. În acest sens, Colegiul menționează că instanța de apel în virtutea caracterului devolutiv al apelului, urma să rejudece fondul cauzei.

În conformitate cu art. 376 alin. (1) CPC, *„Dispozițiile de procedură privind judecarea pricinilor civile în primă instanță se aplică și în instanța de apel în măsura în care nu sînt contrare dispozițiilor prezentului capitol”.*

În conformitate cu art. 373 alin. (2) CPC *„În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, **apreciază probele din dosar** și cele prezentate suplimentar în*

instanță de apel de către participanții la proces”.

În conformitate cu art. 274 alin. (2) lit. i) CPC „*În procesul-verbal al ședinței se indică faptul că s-a dat citire înscrisurilor, datele examinării la fața locului a probelor materiale, că s-au ascultat și vizionat înregistrările audio-video”.*

Studiind procesul-verbal ale ședințelor de judecată din 11 mai 2017 (f.d. 203-206, vol. IV), Colegiul constată că probele anexate la materialele cauzei nu au fost cercetate de către instanța de apel în cadrul dezbaterilor judiciare, deși o asemenea obligație reiese din prevederile art. 383 alin. (1) CPC, care prevede că „*După explicațiile participanților la proces, instanța de apel verifică probele din dosar și cele prezentate suplimentar de aceștia. Procedura de administrare a probelor în instanță de apel este similară celei din primă instanță”.*

Colegiul reiterează că, instanța de apel avea obligația de a da un răspuns cert referitor la relevanța unui înscris sau altuia, în condițiile când este obligată să reflecte în hotărâre motivele, relevanța, admisibilitatea, veridicitatea probelor și toate probele în ansamblu, legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii, concluziile sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele, rezultând din prevederile art. 130 alin. (4) Cod de procedură civilă.

De altfel, instanța de apel nu se poate limita să preia total sau parțial poziția doar a unei părți a raportului litigios, ci trebuie să analizeze cauza și să răspundă argumentat la criticile și mijloacele de apărare invocate de ambele părți.

În astfel de circumstanțe, Colegiul reține că decizia contestată nu întrunește condițiile de legalitate prevăzute la art. 239 CPC, potrivit cărora „*Hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată”.*

În consecință, raportând circumstanțele stabilite la normele de drept procedurale enunțate supra, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că examinarea cauzei în ordine de apel a avut loc în mod arbitrar, incomplet, evaziv, deoarece soluția instanței de apel, nu întrunește condițiile unui proces echitabil în sensul art. 6 CEDO, fiind încălcat și principiul nemijlocirii.

Or, în conformitate cu art. 25 alin.(1) CPC, „*Instanța trebuie să cerceteze direct și nemijlocit probele, să asculte explicațiile părților și intervenienților, depozițiile martorilor, concluziile expertului, consultațiile și explicațiile specialistului, să ia cunoștință de înscrisuri, să cerceteze probele materiale, să audieze înregistrările audio și să vizioneze înregistrările video, să emită hotărârea numai în temeiul circumstanțelor constatate și al probelor cercetate și verificate în ședință de judecată”.*

Din considerentele menționate, pornind de la faptul că această eroare admisă la judecarea cauzei în instanța ierarhic inferioară nu poate fi corectată de instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al MAI și de a casa integral decizia instanței de apel, cu restituirea cauzei civile la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel, pentru a concluziona sub aspectul temeiniciei acțiunii, urmează să verifice cerințele prin prisma argumentelor și probelor atât a părții reclamante, cât și a părții pârâte, rezultând din prevederile art. 130 alin. (1) CPC, ca în consecință soluția adoptată să fie certă și coerentă. Caracterul peremptoriu al concluziei instanței de judecată, urmează a fi stabilit în coraport cu argumentele părților, circumstanțele pricinii, probele administrate și cercetate și normele de drept material aplicabile raportului litigios.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al MAI.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2017, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Hlopețchi Igor împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General de Poliție, intervenient accesoriu Terenti Afanasie privind contestarea actului administrativ, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de asistență juridică, cu restituirea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Maria Ghervas

Luiza Gafton

Mariana Pitic

Ion Druță